

Martin Aalbersberg geniet bescherming Nederlandse skibond

Voor Martin Aalbersberg is het winnen van nationale langlauftitels zo langzamerhand nog maar een peuleschilletje. De 26-jarige Weesper steekt met kop en schouders uit boven de rest. Dat heeft vooral te maken met het feit dat zijn hobby onderdeel is van zijn beroep. Aalbersberg is als marinier gedurende een deel van de winter gestationeerd in Noorwegen, waar hij in NAVO-verband instructeurs opleidt voor het geven van langlaufles. Dat heeft het voordeel dat hij veel in de sneeuw zit en ook in de zomer, wanneer hij op de marinierskazerne in Doorn bivakkeert, tijdens diensturen zijn trainingsarbeid verricht.

door
Eugène Staffhorst

In de wetenschap dat Aalbersberg de enige langlaufer is die wellicht in staat is enig tegenspel te bieden aan de gerenommeerde skilanden, heeft de Nederlandse Ski Vereniging hem een voorkeursbehandeling gegeven. „De bond heeft gevraagd of ik me helemaal voor het langlauf wilde vrijmaken. Tot en met het vorig seizoen deed ik ook het biathlon erbij. Dat betekende dat ik 's zomers veel tijd kwijt was aan schieten. De afgelopen zomer heb ik mij helemaal geconcentreerd op het skilopen”.

Aalbersberg is van mening dat dat voordeel oplevert. „Tijdens de biathlon moet je onderweg twee keer stoppen, waardoor je de kans krijgt om te herstellen. Bij het langlaufen moet je doorgaan. Door gericht te trainen kan ik mijn uithoudingsvermogen verbeteren. Ik heb deze zomer meer kilometers gemaakt.”

Vooralsnog heeft Aalbersberg nog

niet kunnen bewijzen dat die veranderde trainingsaanpak tot betere resultaten leidt. De overmacht waarmee hij voor de derde keer Nederlands kampioen werd op de vijftien en dertig kilometer en ook op de vijftig, die voor het eerst werd gelopen, mag niet als graadmeter worden gehanteerd. „Gezien het feit dat ik al twee keer gewonnen had en me daarna nog meer op het langlauf heb toegelegd, was die prestatie in feite niet meer dan logisch”.

Slap

Hij zal zijn vorderingen dan ook op het internationale vlak moeten aantonen. „Het was de bedoeling”, aldus Aalbersberg, „dat ik aan een aantal internationale wedstrijden zou meedoen. Daar is tot dusverre niet veel van terecht gekomen. Ten eerste loop je tot januari met je enkels in het water en verder heeft het ongezonde weer mij nu te grazen. Ik voel me slap en dan heeft het geen zin om ergens aan de start te verschijnen, waar je tot op de bodem moet gaan”.

Indien de Weesper nog iets wil maken van het korte wedstrijdseizoen, dat tot eind maart duurt, zal hij over twee, drie weken volledig fit moeten zijn. Eind februari wil hij deelnemen aan een wedstrijd voor het klassement om de wereldbeker in het Zweedse Falun en in maart heeft hij het voornemen in Oslo te starten. „In die wedstrijden wil ik proberen bij de eerste veertig te eindigen. Verleden jaar werd ik tijdens de WK in Oslo 56e van de 83 deelnemers. Voor mijn gevoel ben ik sterker geworden, maar de praktijk moet dat bevestigen.”

Aalbersberg zou eigenlijk gisteren vertrokken zijn om zich voor te bereiden op voor-olympische wedstrijden op de sneeuw piste van Serajewo, waar volgend jaar februari de Winterspelen worden gehouden. „Mijn doel is om daar naar toe te kunnen, maar dan zal er wel vooruitgang te bespeuren moeten zijn in mijn prestaties. Anders heeft het voor de bond geen zin om mij daar naar toe te sturen. Voorlopig zit ik hier nog in huis. Ik word er een beetje verdrietig van. Het hele jaar train je voor het wedstrijdseizoen en dan kun je niets doen”.

● Martin Aalbersberg: „Ik voel me slap en dan heeft het geen zin om ergens aan de start te verschijnen, waar je tot op de bodem moet gaan”. (Foto: Stevens)